

DE GEWILLIGE GEEST

De redactie van *Zin*, nieuwsgierig, nuchter en open als altijd, proefkonijnt elk nummer een, al dan niet alternatieve, therapie of cursus. **Aflevering 15:** André komt veel te weten over zijn binnen- en buitenwereld.

Aurareading

Waarom ik?

Er zijn momenten dat ik mensen om me heen moeilijk te verdragen vind. Dat is geen mensenvrees, maar mensenirritatie. Een fietser die, terwijl hij me inhaalt, in hetzelfde tempo als ik gaat fietsen. Iemand die op een bijna leeg perron een meter van mij af gaat staan.

Een passagier in het vliegtuig die op de middelste stoel blijft zitten terwijl die aan het gangpad leeg is. Van die situaties waarin ik denk: die zit wel heel erg in mijn aura. Ik weet overigens niets van aura's. Heiligen hebben vaak aura's en aureooltjes. Er wordt wel beweerd dat wij allemaal zo'n lichtgevend energieveld hebben, dat allerlei informatie bevat. Interessant gegeven, dat wel. Hoe ziet mijn aura eruit en wat zegt het over mij en mijn irritatie als een onbekende daarin binnendringt?

Wat houdt het in?

Als ik op zoek ga naar een auralezer kom ik erachter dat de definities van aurareading net zo divers zijn als het aantal 'mediums'. Begrippen als kosmische energie, bewustwording, intuïtieve waarneming, energetische uitstraling en kleureninterpretaties worden veelvuldig gebruikt. Het zijn zo te zien vooral vrouwen die de gave bezitten. Het

zijn trouwens ook niet vaak mannen die naar een aurareading gaan, hoor ik later van Marjanne Hendriks die mij uitnodigt voor een reading in haar praktijk in Diemen. "Ik ben geen waarzegster. Je zult ook niet horen dat je ooit een farao was in Egypte. Ik focus niet op de kleuren van het aura, maar sluit mijn ogen en richt mij op jouw energiefrequentie." Ik begrijp dat het zoiets moet zijn als een wifi-verbinding tussen haar en mij. "Het is een andere manier van communiceren. Het aanvoelen van mensen. Als auralezeres ben ik de verslaggever van wat ik bij jou ervaar. Ik heb het overzicht, maar jij hebt uiteindelijk het inzicht." Ik heb Marjanne geen persoonlijke informatie gegeven en verteld dat ik hier zit uit nieuwsgierigheid. Ze zet de voicerecorder aan. Na afloop krijg ik de opname mee naar huis. Om te beginnen moet ik mijn voor- en achternaam zeggen, zodat zij kan afstemmen op 'Radio André van Thiel'.

Wat doet het met me?

We zitten tegenover elkaar, kop groene thee erbij. Ik hoef niets te doen. Marjanne spreekt met gesloten ogen. Het eerste wat haar opvalt, is dat ze bij mij twee soorten uitstralingen waarneemt. Eén die aandachtig, open en nieuwsgierig in de buitenwereld aanwezig is en één die zich terugtrekt in een sensitieve binnenwereld. "Tussen die twee werelden is ooit een duidelijke grens getrokken, toen je

Wat is het?

Een aurareading is het lezen en verwoorden van actuele informatie die in jouw persoonlijke uitstraling aanwezig is. Simpel gezegd een intuïtieve methode voor inzicht. Een sessie duurt ongeveer anderhalf uur en kost € 90. Meer info: Intuïtie-in-praktijk.nl

Het moet zo iets zijn als een wifi-verbinding tussen haar en mij

André van Thiel (1967) is grafisch vormgever bij Zin

besepte dat je alleen stond in de manier waarop jij de wereld ervoer. Je binnenwereld bewaar je nu voor jezelf. Daar laat je minder toe. Ik voel ook gereserveerdheid of ik daar als lezeres mag kijken.”

Ik moet denken aan wat dichter Willem Kloos ooit schreef: ‘Ik ben een God in het diepst van mijn gedachten, en zit in het binnenste van mijn ziel ten troon’ – met dank aan de literatuurlijst van havo 4 uit 1985. Mijn paleisdeuren zijn blijkbaar dicht. Marjanne zoomt uit naar het grotere geheel en ziet het beeld van een solitaire reiziger en verzamelaar. “Je maakt makkelijk contact en je nieuwsgierigheid maakt dat je voor mensen laagdrempelig bent. Maar je blijft op doorreis. Het is je behoefte aan zelfstandigheid.” De freelance vormgever in mij knikt instemmend. “Om te kunnen observeren, heb je afstand nodig. Je bent solitair binnen de groep. Zo kun je op een autonome manier de dingen verwerken.” Hoewel ik de behoefte voel om te reageren, doe ik het niet. Ik wil horen wat ze waarneemt zonder haar daarin te sturen. “Met alle indrukken die je op je reis verzamelt, neem je ook het gevoel van andere mensen mee. Daarin moet je wel je grens in de gaten houden. Mensen kunnen je ook te veel worden.” De tijd gaat snel in het kamertje in Diemen. Ik krijg puzzelstukjes op mijn bord waarvan er

veel blijken te passen, maar andere ook niet. Opmerkelijk is dat zelfstandigheid en behoefte aan ruimte steeds terug-

keren. Ik wil nog weten welke kleuren er bij mijn aura horen. Ik zet in op rood, maar het is groen. De kleur van mijn buitenwereld. Licht en transparant. De binnenwereld bevat subtiele kleuren waarvan Marjanne de namen niet kent. “Maar ze zijn wat troebel. Als water dat lang stil heeft gestaan, zodat er een filmpje overheen ligt. Zodra er een vis doorheen zwemt, wordt het helder. Het is aan jou of je die vis laat zwemmen. Om meer te kunnen putten uit de schatkist van je binnenwereld.”

Aanrader?

Wie in de Griekse oudheid het orakel in Delphi bezocht kon boven de toegangspoort lezen ‘ken uzelf’. En daar gaat het om; inzicht krijgen in dingen die je al weet. Ik moet concluderen dat er veel is gezegd waarin ik mijzelf herken. Maar of dat nou opgeslagen ligt in mijn aura of dat het om een goed ontwikkelde intuïtie van Marjanne gaat, dat blijft de vraag. Pas ik in een bepaald psychologisch archetypisch profiel? Misschien maakt dat niet uit. De sessie zet aan tot zelfreflectie. En de oude Grieken wisten al dat zelfkennis nooit kwaad kan. Deze vis heeft in elk geval een ruime kom nodig, zo blijkt maar weer.